

[Hans Rasmussen.]

til stede her i landet — skal vi foretage investeringer af et omfang, vi ikke tidligere har kendt.

Den stadig nedadgående tendens, der for landbrugserhvervets vedkommende viser sig ved, at man fortsat skyder mandskab fra sig, betyder simpelt hen, at vi i meget stærkere grad, end det hidtil er sket, må koncentrere os om en udvidelse af vor industri og vort håndværk.

Under hensyn til de stadige vanskeligheder, vi har haft i vor samfundsøkonomiske balance, tror jeg også, at vore kyndige folk inden for industrien og håndværket må erkende, at der stærkest må sættes ind på en fremstilling af varer, der har mulighed for på lønnende måde at kunne afsættes på verdensmarkedet. Hvis dansk industri efterhånden noget stærkere skal supplere det danske landbrug med hensyn til indtjening af fremmed valuta, kræver det sikkert en ganske anden dristighed i vore investeringer i industriforetagender end hidtil set. Selv om ingen direkte vil pege fingre ad den selvfinansiering, der sker inden for de enkelte virksomheder, og som i høj grad bidrager til udvidelser og til at holde produktionsapparatet og virksomhedernes tekniske anlæg ved lige, er det ikke utænkeligt, at nye former og nye veje for investering skal prøves i den tid, vi nu går i møde.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme ind på spørgsmålet om Danmarks deltagelse i et større europæisk marked. Det ligger endnu uafklaret, og det er jo heller ikke fastslået, at Danmark — selv om der dannes forskellige europæiske markeder — så absolut vil være forpligtet til at tilslutte sig som medlem af disse. Rent bortset fra nye markedsdannelser er det imidlertid ganske indlysende, at det, hvis vi skal hævde os som en selvstændig nation og opretholde det tåleligt leveniveau for den danske befolkning, så er nødvendigt, at vi følger med på det tekniske område. Og selv om vi vel hver især har vor mening om rationalisering, automatisk fabrikgang o. lign., kommer vi ikke uden om, at nøglen til en bedre tilværelse i virkeligheden ligger i fremtidens teknik, og det ville være tåbeligt ikke at erkende en sådan realitet.

Det foreliggende lovforslag har sammenhæng med foranstaltninger, som kan støtte

en anden arbejdsdeling på kapitalmarkedet end den hidtil traditionelt brugte. De planer, man i erhvervskredse har om inden for en nærmere kreds at ville yde finansiel bistand til dansk industri og håndværk, betyder efter min opfattelse en aktivisering af udlånsvirksomheden. Ligesom det moderne samfund i hele sin opbygning på forskellig måde ændrer karakter, er det også nødvendigt, at kapitalmarkedet, hvis det skal løse sin mission, arbejder hen imod en ny struktur. Der er sikkert ingen, der har noget imod, at man finder frem til mere smidige lånemuligheder i erhvervslivet, specielt med henblik på fremme af den industrielle udvikling. Ved adskillige lejligheder har jeg selv peget på nødvendigheden heraf, og det hænger måske meget sammen med min stilling som leder af en stor organisation, hvor vi ofte er vidne til arbejdsledighed inden for forskellige områder, hvor man måske mindst af alt havde ventet, at det var kapitalmangelen, der gjorde sig gældende.

Når vi fra mit partis side fuldt ud kan gå ind for oprettelse af et sådant finansieringsinstitut, er det også ud fra den tanke, at man vel også derigennem kan borttage en del af den kritik, der ofte har været rettet mod bankernes udlånsvirksomhed. Nu er det svært at sige noget om den virksomhed, som dette institut skal i gang med at røgte, men i befolkningen venter man sikkert, at det på en dristigere måde kan opfylde visse forventninger, og at banklån ikke blot skal ydes som en begunstigelse af gamle kunder.

Vor nuværende erhvervskapacitet er altså ikke af en sådan størrelse, at den kan dække vort krav om at holde hele befolkningen i beskæftigelse. Derfor bør man forvente, at også ny virksomheder, som vel ikke alt for godt har fået deres kapitaltilførsler varetaget af de eksisterende banker, må kunne regne med en virkelig støtte fra dette finansieringsinstitut. Når man i den beretning, der fra direktoratet for vareforsyning er udsendt om dansk erhvervslivs stilling, mener det nødvendigt, at vi skal forøge investeringerne i industriområdet med omkring 200 mill. kr. årlig, kan det initiativ, der er taget af Danmarks nationalbank, de danske banker og sparekasser samt Assurandør-Societetet og Industrirådet, kun hilse med tilfredshed.